

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku o emeryturę pomostową z dnia 29 maja 2019 r., odmówił J. M. (1) prawa do emerytury pomostowej. Powołując się na przepis art. 4 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, organ rentowy wskazał, że J. M. (1) nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wynoszącego co najmniej 15 lat oraz przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy lub art. 32 i 33 ustawy emerytalnej oraz art. 4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że nie może zaliczyć ubezpieczonemu okresów pracy po dniu 31.12.2008 r. gdyż nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 niniejszej ustawy.

/decyzja k. 13 plik II akt ZUS/

Odwołanie od decyzji, w dniu 10.07.2019r., złożył J. M. (1), działając za pośrednictwem pełnomocnika. W odwołaniu, wnioskodawca podniósł, że ZUS dokonał błędnej wykładni przepisów ustawy z dn. 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, poprzez nieprzyznanie odwołującemu prawa do emerytury pomostowej, na skutek nieuwzględnienia pracy, wykonywanej, przez niego, w warunkach szczególnych, po dniu 31.12.2008 r. w rozumieniu przywołanej ustawy w: (...) Centrum sp. z.o.o., (...) S.A. pomimo iż po 31.12.2008 r. odwołujący stale pracował w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, w rozumieniu przepisów przywoływanych powyżej, że w pełnym wymiarze czasu pracy w/w zakładach pracy oraz nie wyjaśnił wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a to tego, iż ubezpieczony faktycznie stale, w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach w wyżej wskazanych zakładach pracy, po dniu 31.12.2008 r. w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach przez odwołującego po dniu 31.12.2008 r. w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych w zakładach pracy w/w i przyznanie prawa do emerytury pomostowej, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Ponadto wniósł o nadesłanie akt osobowych ubezpieczonego z zakładów pracy: (...) Centrum sp. z.o.o., (...) S.A. i dopuszczenie dowodu z przesłuchania J. M. (1) jako strony, zeznań świadków M. S., R. P., R. W.. Nadto o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego od ZUS na rzecz odwołującego się, wg norm przepisanych. Konkluzja odwołania: odwołujący się spełnia wszystkie przesłanki, uprawniające go do nabycia prawa do emerytury pomostowej, wskazane w art. 4 ustawy emeryturach pomostowych. Ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych po dniu 31.12.2008 r. w wymienionych w odwołaniu zakładach pracy.

/odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 29.07.2019r., organ rentowy podtrzymał stanowisko, zawarte w uzasadnieniu decyzji i wniósł o jej oddalenie.

/odpowiedzi na odwołania k. 8/

Pismem procesowym z dnia 5 grudnia 2019 r. pełnomocnik poparła wniosek odwołującego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. K. oraz dopuszczenie dowodu z dokumentu na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych – załącznik 2 pkt 17.

/pismo procesowe pełnomocnika k. 134 /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. M. (1) urodził się (...), ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest elektromechanikiem. Legitymuje się wymaganym, co najmniej 25 – letnim, okresem składkowym i nieskładkowym.

/okoliczności bezsporne/

J. M. (2) złożył wniosek o emeryturę pomostową w dniu 29 maja 2019 r.

/wniosek k. 1-2 plik II akt ZUS/

W dacie złożenia wniosku o emeryturę J. M. (2) nie pozostawał w stosunku pracy.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od 16.01.1978 r. do 31.03.1995 był zatrudniony w (...) S.A. w pełnym wymiarze czasu pracy, w którym zajmował stanowisko brygadzista remontów urządzeń elektrycznych. W okresie od 16.01.1978 r. do 2.05.1982 r. zajmował stanowisko elektromontera warsztatowego, od 3.05.1982 r. do 28.02.1989 r. zajmował stanowisko elektromontera urządzeń stacyjnych, od 1.03.1989 r. do 31.01.1991 r. zajmował stanowisko elektromontera urządzeń stacyjnych i rozdzielczych, od 1.02.1991 r. do 31.03.1995 r. zajmował stanowisko brygadzisty remontów urządzeń elektrycznych. W dniu 1.03.2019 r. wystawił świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, w okresie, kiedy wykonywał pracę od 3.05.1982 r. do 28.02.1989 r. na stanowisku elektromonter urządzeń stacyjnych, wymienionym w wykazie w zarządzeniu nr 17 M, G, i E, oraz w okresie 1.03.1989 r. do 31.03.1991 r. na stanowisku elektromonter urządzeń stacyjnych i rozdzielczych, wymienionym w wykazie A dział II. Poz.1 pkt.18 wykazu stanowiącego załącznik nr 1. do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dn. 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. W dniu 30.03.2006 r. wnioskodawca był zatrudniony w szczególnych warunkach w okresie od 16.01.1978 r. do 22.10.1979 r. i od dnia 3.05.1982 r. do dnia 31.02.1995 r. w Zespole Elektrociepłowni w (...) S.A. (dziś (...) S.A.). Wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektromagnetycznych i cieplnych, na stanowisku elektromontera warsztatowego, elektromontera urządzeń stacyjnych i elektromonter urządzeń rozdzielczych i stacyjnych wymienionym w wykazie A dział II poz.1 pkt 18, wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dn. 12 sierpnia 1983 r w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. W okresie od 23.10.1979 r. do 2.04.1982 r. wnioskodawca odbywał służbę wojskową.

/ akta osobowe świadectwo pracy k. 95, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.97/

W okresie od 31.03.1995 (1.04.1995 został dopuszczony do pracy) do 31.01.2019 r. był zatrudniony w firmie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (dawniej (...) sp.z.o.o.). W 2009 r. podwyższono ubezpieczonemu wynagrodzenie, ponieważ praca wymagała dużego zaangażowania i była wykonywana w trudnych warunkach (hałas, zapylenie, często wysoka temperatura otoczenia). W okresie zatrudnienia zajmował stanowiska: od 1.04.1995 – brygadzisty, od 1.07.1995 – starszego elektromontera, od 1.01.2014 elektromontera, od 1.01.2017 starszego elektromontera. Otrzymał świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach za okres od 1.04.1995 r. do 30.06.1995 r., kiedy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych na stanowisku brygadzista wymienionym w wykazie A dziale II poz.1 pkt. 18 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach; od 1 lipca 1995 r. do 31 grudnia 2008 r., kiedy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych na stanowisku starszy elektromonter urządzeń elektrycznych określonym w/w wykazie.

/umowa o pracę k.1 akta osobowe B, podanie o podwyższenie wynagrodzenia k., wypowiedzenie (...) k.1 akt osobowych C, świadectwo pracy k.3 akt osobowych C, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.4 akt osobowych C/

/świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.8 plik II akt ZUS/

Od 1.01.2009 r., Wnioskodawca w spółce (...) sp. z.o.o., wykonywał wszystkie prace konserwacyjne, remontowe i naprawcze. Przeglądał codziennie turbogeneratory przesyłowe, linie przesyłowe wysokich napięć, transformatory, rozdzielnie wysokiego napięcia 15 kV, wyłączniki i rozłączniki o napięciu 110 kV. Wykonywał pracę **elektromontera bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz prace przy eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem**. Awaryje były usuwane przez okres 8 godzin lub więcej. Prace wykonywane były do czasu finalnego usunięcia awarii, niekiedy ponad 8 godzin. Dokonywał przegląd pół, rozdzielni, czyli napowietrznej sieci elektromagnetycznej. Od 1.01.2009 r. wykonywał pracę brygadzysty. Sam kontrolował pracę turbogeneratora. Jako brygadzysta pracował bezpośrednio przy pracach, nie wykonywał czynności administracyjnych, nie sporządzał sprawozdań, raportów. Wykonywał czynności, związane bezpośrednio z eksploatacją urządzeń elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem: m.in. wykonywał przeglądy urządzeń elektromagnetycznych: kocioł, generator, transformator, rozdzielni 6 kV, 15 kV, 110 kV (są to urządzenia generujące napięcie w sieciach napowietrznych). Potwierdzał podpisem sprawność urządzenia. Przeglądów i konserwacji dokonywał do końca marca, a przeglądy remontowe od marca do września. Wykonywał czynności przy szczotkach, wzbudzenia generatorów – to jest praca typowo pod napięciem.

Codziennie zajmował się bezpośrednią obsługą i kontrolą w bloku energetycznym i sterowaniem. L. napowietrzne 110 000 V znajdowały się na terenie zakładu. Wnioskodawca pracował przy pompach zasilających, zasilanych napięciem 6 kV. Codziennie pracował przy eksploatacji sieci napowietrznych w warunkach pracy pod napięciem. Czynności eksploatacji polegały na np. smarowaniu styków stałych i ruchomych, czyszczeniu izolatorów, połączeń stykowych. W rozdzielniach wysokiego napięcia też dokonywane były przeglądy i konserwacje. Wnioskodawca wykonywał pracę na całym terenie elektrociepłowni. Z uwagi na obecność napięć, prace są wykonywane na pisemne polecenie. Bez polecenia nie można było wejść na stanowisko pracy. Mistrz wyznaczał ludzi do usunięcia awarii. Na każdą czynność, w tym przeglądy, były wydawane polecenia na piśmie. Wnioskodawca, kiedy stwierdził usterkę, otrzymywał polecenie na piśmie, na dokonanie naprawy.

Wnioskodawca brał udział w usunięciu awarii EC4, kiedy nastąpił wybuch na rozdzielni wysokiego napięcia, ponieważ był specjalistą w dziedzinie naprawiania takich usterek.

/zeznania wnioskodawcy min.00:04:16 – 00:36:00 z rozprawy z dnia 18 listopada 2019 r. - płyta CD k. 41. - płyta CD, zeznania świadków: R. W. min. 00:37:02 – 1:00:37 M. S. min.1:00:37 – 1:23:07, R. P. min. 01:23:07 – 01:36:17 z rozprawy z dnia 27 listopada 2019 r. - płyta CD k. 133. Zeznania uzupełniające wnioskodawcy 00:23:21 – 00:32:12 zeznania świadka: T. K. 00:05:32 – 00:21:50 z rozprawy z dnia 3 marca 2020 r. – płyta CD k. 154, zdjęcia miejsca pracy k.128/

Podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy wnioskodawca odbywał regularne szkolenia bhp i przeciw - pożarowe dla stanowisk robotniczych.

/zaświadczenie o ukończeniu kursu k.10 k.15 k.19 k.27 k.34 k.35 k.38 k. 42 k.43 k.45 k.46 k.49 akta osobowe B/

W dniu 16 kwietnia 2004 r. wnioskodawca otrzymał świadectwo kwalifikacyjne uprawniające do zajmowania się eksploatacją urządzeń instalacji i sieci na stanowisku eksploatacji.

/świadectwo kwalifikacyjne k.17, akta osobowe B/

Wnioskodawca otrzymał podwyżkę wynagrodzenia w odpowiedzi na podanie z dn. 30 czerwca 2009, w którym argumentował, że prace, które wykonuje wymagają dużego zaangażowania oraz są to prace wykonywane w trudnych warunkach (hałas, zapylenie i często wysoka temperatura otoczenia)

/podanie k. 26 akta osobowe B/

W dniu 22 kwietnia 2010 r. otrzymał kolejne świadectwo kwalifikacyjne do zajmowania się eksploatacją urządzeń instalacji i sieci na stanowisku eksploatacji.

/świadectwo kwalifikacyjne k.28 akta osobowe B/

Wnioskodawca regularnie poddawał się badaniom i otrzymywał zaświadczenia o zdolności o pracy.

/zaświadczenia k. 21,31,33, 37,47 akta osobowe B/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach wnioskodawcy i świadków: R. W. zatrudnionego od 1975 r. w (...) Centrum sp. z.o.o. na stanowisku elektromonter-brygadzysta, M. S. zatrudnionego od 1975 r. – 2018 r. w w/w zakładzie pracy na stanowisku elektromonter, R. P. zatrudnionego od 1990 r. w w/w zakładzie pracy na stanowisku elektromonter stacyjny oraz T. K. zatrudnionego od 2008 r. w w/w zakładzie pracy na stanowisku elektromonter. Sąd przyjął za wiarygodne zeznania świadków i wnioskodawcy, dotyczące wykonywanej przez niego pracy w spornym okresie. Podkreślić należy, że świadkowie pracowali wspólnie z wnioskodawcą w spornym okresie, a zatem posiadają wiedzę odnośnie do charakteru zatrudnienia wnioskodawcy i rodzaju wykonywanych przez niego czynności. Zeznania te są spójne, konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności pozwalających na odmówienie im wiarygodności. Świadkowie szczegółowo, z profesjonalnym znanstwem realiów, opisywali czynności, wykonywane przez wnioskodawcę, co uwiarygodnia tezę, że znali te czynności i realnie widzieli – rodzaj prac, który , w spornym okresie , wykonywał wnioskodawca.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W **myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r.** o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 664), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Według ust. 3 cytowanego wyżej przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze, określa załącznik nr 2 do ustawy.

W myśl **ust. 4 i 5 art. 3** za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1, zaś za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3. Zgodnie zaś z ust. 7 art. 3 za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z **art. 49** ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Dla skutecznego ubiegania się o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, koniecznym jest spełnienie łącznie wszystkich wymienionych powyżej określonych przez ustawodawcę warunków prawa do świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 15 ustawy prawo

do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia wszystkich ustawowych warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Zatem, niespełnienie, choćby, jednego z nich, skutkować musi w konsekwencji uznaniem roszczenia za bezzasadne /por. wyroki: Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2016r. III AUa 1281/16 Lex nr 2196229, Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 maja 2016r. III AUa 460/15 Lex nr 2110650, Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 2 grudnia 2015r. III AUa 564/15 Lex nr 2062035 wydane na gruncie art.100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, które odpowiednio mają zastosowanie do art.15 ustawy o emeryturach pomostowych. /

Środkiem dowodowym, stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl § 2 ust.2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Regulacja §2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w

postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach są uprawnione jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym nawet zeznaniami świadków /uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 roku, III UZP 5/85, Lex 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 roku III UZP 6/84, Lex 14625; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, Lex 48778/

Organ emerytalny zarzucił, w odpowiedzi na odwołanie, że wnioskodawca nie spełnia w/w przesłanek. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawca nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po dniu 31.12.2008 r.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organem rentowymi. Jeżeli zatem pracownik nie otrzymał odpowiedniego dokumentu, poświadczającego jego pracę w szczególnych warunkach, okoliczność tą może on udowodnić przed Sądem, wykorzystując do tego przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego środki dowodowe. /por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, opubl. OSNAPiUS 2001, nr 18, poz. 562/.

Z poczynionych przez Sąd, w postępowaniu dowodowym, ustaleń faktycznych, wynika bowiem, że w spornym okresie zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Centrum sp. z.o.o. wykonywał prace o szczególnym charakterze.

Świadkowie oraz wnioskodawca zgodnie podali, że podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy, powierzono mu obowiązki elektromontera w zakresie wykonywania prac konserwacyjnych, remontowych, naprawczych - dokonywał przeglądów urządzeń, prace przy eksploatacji, kontrolował pracę turbogeneratora, naprawiał awarie, Codziennie pracował przy eksploatacji sieci napowietrznych w warunkach pracy pod napięciem. Czynności eksploatacji polegały na np. smarowaniu styków stałych i ruchomych, czyszczeniu izolatorów, połączeń stykowych, ponosił szczególną odpowiedzialność za dział, w którym były urządzenia pod wysokim napięciem, sprawował nadzór nad brygadą, jednocześnie wykonując swoją pracę.

Pomimo, że wnioskodawca nie otrzymał od pracodawcy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, należy uznać, po analizie całego materiału dowodowego, że w niniejszej sprawie wnioskodawca w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że wykonywał **po dniu 31 grudnia 2008 r. pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. zał. 2. poz. 17.**

Na mocy art. 15 prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. 2. W przypadku pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku lub świadczenia.

Prawo do emerytury pomostowej, podobnie jak i prawo do renty czy emerytury, ustala się na dzień spełnienia warunków powstania prawa do tego świadczenia, bez względu na datę podjęcia działań w celu jego realizacji, tj. datę zgłoszenia wniosku, co przesądza o zachowaniu przez danego ubezpieczonego nabytego prawa w razie niekorzystnej zmiany stanu prawnego. Wynika to z zasady ochrony praw nabytych i niedziałania prawa wstecz. /Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 stycznia 2016 r. III AUa 142/15/

Reasumując, całokształt zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego pozwala zdaniem Sądu stwierdzić, iż praca wykonywana przez wnioskodawcę w okresie od 31.12.2008 r. do 31.01.2019 r. była pracą o szczególnym charakterze wymienioną w ustawie o emeryturach pomostowych załącznik 2 poz. 17 (prace elektromonterów bezpośrednio przy usuwaniu awarii oraz eksploatacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych w warunkach prac pod napięciem.)

Ubezpieczony spełnił wszystkie warunki wymagane do przyznania prawa do emerytury na podstawie. W myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 664), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2)spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3)w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O dacie przyznania emerytury, Sąd orzekł zgodnie z **art. 15** ustawy o emeryturach pomostowych, to jest przyznania prawa do emerytury pomostowej od dnia wyczerpania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.)

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. M. (1) do emerytury pomostowej, orzekając jak sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.

J.K.